

I els ulls es ponen...

Un relat de: [joandemataro](#)

Inert el cos,
no batega.
Relotges aturats,
no atallen el temps.

Ulls de vidre,
no ploren ja.
Absents mirades,
exànimes.

I els ulls es ponen...

Però no es clouen les parpelles,
potser atrapen dolls de llum
per guiar-se en la foscor.

Pell de cera,
que la mort mustiga.
Ble decadent,
que lentament consumeix...

I els records, els sentiments,
la consciència, l'esperit...
Pot morir l'immaterial,
mentre els ulls es ponen ?

